

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Săbiu la expeditorul foiei pe afară la c. r. poște cu bani gați prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Pretul pnenumerării pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru

Nr. 40. ANULU XIX.

Săbiu, in 20 Maiu (1 Iunie) 1871.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țieri sârbe pe anu 12 1/4 anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. și pentru a doua oră cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Alegerile în Croația.

În unul din numărul trecut am fost spus că alegerile în Croația au esit favorabile pentru naționali. Evenimentul acestuia, nici se putea altfel, a atras atenția partidelor politice de totă colora și l'a explicat fie-care în favoarea direcțiunii sale politice. Mai nu am crede să nu se afle și la noi oameni, cari să facă deducțiuni mari din aceste pentru o sraformare totală a sistemului politic din prezentu.

Entusiasmul e foarte arare-ori bun în politica, tocmai că și frică. Deci să cautăm la evenimentul acestuia cu liniscea cuvenită.

Croația este un regat, care se numește și regat triunit. În calitatea acestuia elu privește dreptu de părți ale țesele pre Slavonia, ce o are deja lângă sine și pre Dalmatia, care se ține de Cislaitania sêu de țerile reprezentante în senatulu imperialu. Nisuintia de a avé și Dalmatia lângă sine e espresa de multu, și despre stăruința Croației de a câștigă și Dalmatia nu ne putem îndoi.

Elementulu germanu, atât de inhibitoriu de egemonia, nu se va învoi a dă din mâna litoralele dalmatinu. Ungaria înse poate presupune că în legatură, în carea poate stă cu Croația, i deschide folose mari, deca va avé calea deschisă către comerțulu Adriaticei în totă estinderea ce oferesce Dalmatia.

Croații dară prin alegeri au câștigat calea deschisă pentru de a se decide. Deciderea înse va fi grea, până ce voru află modulu prin care să-și ajungă scopulu mai ingra.

Promisiunile voru fi acum cele dintâi, cari se voru îmboldi în felurite forme. Ministeriulu din Pestă poate că până acum va lucră într'acolo încât să se deschidă perspectiva pentru Croația de a capătă Dalmatia. De dincolo de Laită se poate că dela majoritatea parlamentulu (sen. imp.) nu li se va promite nimicu, dară potu fi alte partide cari să le deschidă alte perspective.

Destertatea barbatilor lor se va dovedi prin aceea, deca ei voru sci judecă dreptu și prententulu și venitorulu, asiă încât să nu cada victimă vreunei politice pagubitoare pentru ei și pentru toate poporele din imperiu.

În censesus și spre scopu au fraternizat Romanii Brasioveni cu Magiarii de aici.

Înceiându romanii brasioveni cu magiarii de aici legatură de înfratire prin festivitatea publica inscenată în 22 Aprilie a. c. a dovedit destulu, că nu voru să facă vre-unu secretu din pasiulu lor, de ore-ce aveau consciința curată, că nu numai nu comitu vre-o tradare națională, ci din contra încerca unu drumu spre castigarea unui terenu mai siguru pentru națiunea română. De aceea s'au și grabitu unii a reportă în vre-o două diare romane din patria despre acestu act de înfratire cu scopu de alu aduce la conștința celui-altu publicu român, pentru că acestuia să-și exprime parerea sea matura și basată asupr'a acestui pasu. Așteptarea brasiovenilor s'a implinit din partea unoru diare, — dară în ce modu?

Pre cându diarele straine și anume cele magiare, luându act de înfratire și dederă parerea lor obiectivă, fie-care din punctulu seu de vedere, pre atunci diarele române din patria, afara de unulu, care se pare a fi d'a capo învoitu cu actulu brasiovenilor, se impartira în două părți, dintre carii unii dechiarându onestu și cu tactu adeveretu politicu, că din reporturile facute nu cunosc pre deplinu toate motivele, ce au indemnatu pre românii

brasioveni la înfratire cu magiarii, precum nici tînt'a, ce si-au propus, și rezerva darea opiniunii până la publicarea unei programe formale din partea brasiovenilor, iera cei-lalți dinaristi (v. Federatiunea) privindu-se de anteprenorii privilegiati ai politice nationale, începura deodată, fără a aduce unu singuru motivu rezonabilu privitoru la cestiune, a descarcă asupr'a românilor brasioveni o plôia de injuraturi mojicesti, și denegându-le ori ce capacitate, ori ce judecată sanatoasă, i coplesira cu cele mai ridicule incriminationi și suspiciunari, numindu totă festivitatea o betia facută d'alde gur'a cascade (fie disu între parăntese, că românii brasioveni, cari sunt guri cascade, au bagatu mai de multe-ori mîn'a în punga spre a umplea altor'a gurile gôle.)

Facia cu categoriă acestă din urma de pseudodiaristi romanii brasioveni n'au de a dice nimicu, pentru că cu surugii și bechiarii nu stau de vorba.

Înșă fiindu că din norocire avem și-o diuaristica sanatoasă, despre care am amintit mai sus, și unu publicu rezonabilu, care nu se uita în gur'a ori carui siarlatanu politicu, ei presupune de buna sêma, că românii brasioveni, cari au datu probe evidente de naționalisti zelosi și patrioti buni și în alu caroru sinu totu se voru fi aflându căți-va și oameni inteligenți și cu judecată matura, voru fi precegetatu, ce voru se face, voru fi avutu o tinta salutară naționalei; — ne implinim o placută detoria facia cu acestia, dându unele deslusiri la program'a înfratirii publicată în mai multe diuarie, respective aretându mai pre largu punctele de vedere, din cari am purcesu:

1-a. Romanii s'au aliatu cu magiarii și nemții (nesasi) din Brasiovu pentru că să purcedă în afacerile comunale solidar și în buna înțelegere, că precum poarta totu sarcinile, asiă să se și folosească iera-si totu de o potrivă de drepturile, ce le ofera comun'a. Acestă eră nu numai o oportunitate, ci o detorință, ba chiaru o necesitate absolută, cu atât mai verlosu, că la noi egală îndreptățire nu eră eșfuită nici bateru în comună. Iera pedec'a principala la acestă eră, că națiunea sasăsca de aici basându-se pre pozițiunea sea de preferință istorică, și încredindu-se în puterea superiôra facia cu cele-lalte națiuni conlocuitoare, privita fie-care de sine singura, continuă a monopolisă și de aici înainte drepturile comunale eschidindu în egoismulu și îngâmfarea sea pre cele-lalte națiuni sêu de totu sêu în parte dela aceea ce le compete, sêu în casulu celu mai bunu aruncându-le câte o sfărmitură că de mila. Acestu exclusivismu trebuie infrenatu, trebuie creată o putere destulă de tare că să stôrca celu putienu în afacerile comunale egală îndreptățire națională — atât și nimicu mai multu, — prin urmăre românii brasioveni au voit să câștige valôre principiului egală îndreptățiri naționale, pentru care nisuiescu totu naționalisti români și pentru care trebuie să nisuiască totu patrioții buni, caroru le jace la inima fericirea patriei. În sensulu acestă am primitu mîn'a întinsa de frații magiari și nemți, și o vomu primio dela ori care ni-o aru întinde cu acestă tendință curată. A o respinge aru însemnă atâtă cătu a ne lasă să ne despôie și de camesia, după ce ni-s'a luat cojoculu, iera a deduce de aici că amu tradatu politică națională aru fi aprôpe — unu deliriu.

2-a. Înfratindu-ne noi românii din Brasiovu cu magiarii li-amu disu și amu stabilitu: Noi suntemu gata a merge cu magiarii mîna în mîna și în afacerile generali ale patriei îndată ce acestia voru recunoscă și pentru națiunea română drepturi egale politice nationale și vomu conlucră astu-feliu la fericirea patriei comune. Voim că națiunile să se înțelăga între sine, să se înfrățiască și atunci regimulu fie elu ori care, va fi constrinsu să dee fie-careia ce i se cuvine. Acestă credem că e

și dorința națiunii române întregi, chiaru și după program'a națională dela 1848.

Nuam drumurile pre care să se realizeze această potu fi diferite. Unii credu a ajunge scopulu acestă, făcându o resistință pasivă, alții prin activitate franca și energică. Fie-care și are parerea sea, dară intențiunea e totu un'a. Începându intuitiv cu afacerile comunale romanii brasioveni voru să arete celoru ce voru se vadia beneficiurile înfratirii sincere și desinteresate, voru se convinga pre frații magiari, că și în mare numai atunci vomu deveni tari și fericiti deca vomu practiză în patria întreaga principiulu egală îndreptățiri naționale, și deca delaturându frecările și divergențele esistente vomu conlucră împreună la binele comunu alu patriei. Purcediendu din aceste motive amu creditu să esimu din letargia, din passivitatea môrta se cautam unu drumu pre care, fără a resturnă bas'a solidă și singură, care s'aru fi pusă prin pasii ce-ia facutu națiunea până acum, să ne elupțam prin activitate pozițiunea ce ni se cuvine între națiunile patriei, întrebuintiundu fie-care momentu în viața politică. —

Programulu pre care amu basatu înfratirea noastră cu magiarii s'a publicatu și aci amu datu o explicare mai detaiată a lui.

Deca ne va convinge unulu sêu altulu cu argumente rezonabile, că n'am lucratu bine, atunci ne vomu plecă capulu și vomu dice „pecavimus“ până ce înse nu se va întimplă acestă ci vomu fi înproscati numai cu injuraturi, incriminari și suspiciunari, arme de care se servescu numai spiritele slabe, vomu umblă că oameni deprinsi a pasi pre piciorule lor și fără sprigianu straiu pre drumulu nostru și vomu nișui a ne face detoria către noi însine, către națiune și patria, cum vomu vedea că e mai bine. Pre terenu solidu seriosu și obiectiv primim ori ce discuțiune în acestă cestiune.

Comitetulu naționalu român din Brasiovu

Evenimente politice.

Din lăintrulu imperiului amu putienu de însemnatu. În ședința dietei ung. din 26 Maiu n. a venit înainte desbaterea modificatiunilor propuse de către cas'a magnatiloru la legea urbarială. G. Kapp a facutu o propunere de resoluțiune, în înțelesulu cărei pusețiunea esceptională a bunurilor nobilitare, numite în § 82, să nu aiba influință asupr'a cursului justitiei. Vorb'a e aici de Saliste, Talmaciu și Branu, pre cari sasi le pretindu dreptu posesiunii a le lor și voiescu a le trată dreptu de urbarialități. În turbulența certelor de lana caprina și de alte lucruri fără de valôre, mai ca era să scapăm din vedere lucruri momentose pentru o parte însemnată din națiunea noastră. Luăm la acestu locu notiția despre ele și adaugem, că în afacerea de fatia, din lips'a noastră, în dieta ne au aparatu magiarii interesele în contr'a sasiloru. Propunerea lui Kapp a cadutu.

În senatulu imperialu s'a votatu adres'a despre care amintiram cu alta ocaziune. Ce va face ministeriulu fatia cu acestă procedere? Trece-va preste ea la ordinea dilei sêu va tramite senatulu imp. în cele patru venturi, pentru că să se începa apoi o era nouă — ne va spune venitorulu.

Din Parisu sosescu sciri preste înfiorătoare. În 21 Maiu intrara versailisti împartiti în trei corpuri în Parisu. Insurgentii se retraseră, luptându-se oă desperatii, numai pasiu de pasiu. 8—9 dile au trebuit până să pôtă dice că insurecțiunea este cu totulă sugrumată și că oameni și potu vedé în Parisu ierasi de trebile lor. Dar' ce Parisu mai e acum? Descrierile acestei capitale inspăimântătoare pre cetitorii lor. Luptele de pre strade a implutu

cu cadavre; mai multi locuitori nevinovati inca 'si aflara mörtea prin pivniti si case. Ei adeca sa retrasera la adaposturile aceste spre a nu fi espusi focului resbelicu; insurgentii inse din spiritul resbunatoriu a impluti pivnitie si case pre unde a potutu ajunge cu petroleu, recuiratu mai nainte dela privati si de unde l'au pututu capata si apoi a prinsera totu inapoi'a loru. Sa dice ca 50,000 de victime de aceste se afla in urm'a insurgentiloru barbati, beträni, moiieri si copii. Nu se scie inca siguru despre priosii cei luasera insurgentii cá ostateci, intre cari se afla si archiepiscopulu Dar-boy. Unele telegrame afirma ca si archiepiscopulu si cei cu densulu fura omoriti de insurgenti. Pagubele in Parisu suntu enorme. Ele intrecu de parte contributionile ce trebuiescu platite Germaniei. De aci se explica furia francesiloru asup'a insurgentiloru si a lui Napoleonu III.

Tuilleriele, Louvrulu, palatulu min. de finantie, prefectura politiana, palatulu curtiei de compturi, edificiulu legiunei de onöre etc. suntu parte de totu arse séu in mare parte. Dintre capeteniele insurgentiloru s'au puscatu: Valles, Amouroux, Brunet, Rigault, Parisel, Dombrowski, Le-Francais si Banquet.

In Elveti'a se dice ca se arestara Pijat si Groussets.

Unu decretu a lui Thiers a ordinaru desarmarea Parisului si desfiintierea gardei nationale in despartimentulu Senei.

Diet'a Ungariei.

Siedinti'a din 13 Maiu a casei deputatiloru. Presedinte: S o m s s i c h. Pre fotoliele ministriloru S z l á v y si P a u l e r.

Dupa resolvirea formalieru obicinuite róga D. I r á n y i cas'a a transpune proiectele de lege despre libertatea confessiuniloru si proiectulu de lege modificatu de cas'a magnatiloru despre abrogarea pedepsei corporale sectiuniloru spre pertractare grabnica.

Dupa aceea trece cas'a la continuarea desbaterei despre elaboratulu comitetului de 25. A. C s i k y, Ign. D i e t r i c h si D. H o r v á t h, consentu cu Ern. S i m o n y i, Kol. R a d ó, Ferd. E b e r si Andr. H a l m o s s y vorbescu pentru proiectu. La 1/2 3 óre incheerea siedintiei.

Siedinti'a din 15 Maiu. Pres: S o m s s i c h. Ministrii: P a u l e r, G o r o v e, S z l á v y si T ó t h.

Dupa autenticarea protocolulu indrépta Ferd. E b e r o interpelatiune catra ministrulu pentru apărarea tieriei si Ern. S i m o n y i un'a cátra ministrulu de interne. Cu aceste trece cas'a apoi la ordinea dilei si continua desbaterea despre §. 1. Referintele Em. H o d o s s y are cuventulu de incheere. Urmédia votarea nominale si §. 1. se primescu cu 192 voturi contra 127. 81 deputati absinti. Cei'a-lalti paragrafi ai proiectulu de lege se primescu fara desbatere.

Urmédia la desbatere proiectulu de lege despre institutulu de creditu funduaru.

Comitetulu centralu recomanda primirea acestui proiectu, dorese inse si adausulu, in urm'a cáruia sa se garanteze aceste favoruri fa-cáru institutulu de feliulu acest'a, ce s'aru mai infintia cu tempulu.

H o r n cá referinte centralu recomanda primirea proiectulu si a adausulu.

La desbatere iau parte Ern. S i m o n y i, contra si M. F a l k pentru. Proiectulu se acceptedia in genere cátu si in specie unanimu. Adausulu da ansa la o desbatere mai intinsa. Contele A. F o r g á c h vorbesse contra, dorese inse cá ministrulu sa se insarcinie, a ascerne cátu mai ingraba unu proiectu de lege despre institute de creditu funduaru.

W a h r m a n n votéza pentru propunerea lui F o r g á c h. Kol. T i s z a afla espressionea din raportulu comitetulu centralu „institute de feliu acest'a" prea elastica. Densulu dorese cá ministrulu sa se insarcinieze a ascerne in decursulu sesiunei prossime unu proiectu de lege pre deplinu detaiatu despre institute de creditu funduaru.

Dupa ce mai vorbescu inca cáti-va deputati in afacerea acest'a se primescu propunerea lui T i s z a si se respinge a comitetulu centralu.

In 17 Maiu tienú cas'a deputatiloru siedintia finale, cárei asistara toti ministri, afara de celu de justitia. Dupa finirea formalieru obicinuite cetesce presedintele ministriloru rescriptulu r. prin care se inchee sesiunea a dóu'a si se convóca a trei'a pre 19.

Dupa cetirea rescriptulu tienú presedintele S o m s s i c h cuventarea de incheere; se autenticá protocolu si se incheie siedinti'a publica.

Presedintele S o m s s i c h deschide siedinti'a din 19 Maiu a casei deputatiloru, prim'a in sesiunea a 3-a, la 10 óre. Pre fotoliele ministriloru: T ó t h, Dr P a u l e r, G e r o v e, S z l á v y si A n d r á s s y.

Se cetesce rescriptulu prea inaltu, prin care se convóca sesiunea a 3-a si presedintele provóca dupa aceea cas'a a se constitui prin alegerea vice-presiedintelui si notariulu.

Cá primu vice-presedinte se alege Ios. B i t t ó, alu doilea Béla P e r c z e l. De notari suntu alesi: P. I á m b o r, Kol. S z é l l, A. B u j a n o v i c s, A. P a r c s e t i c s, St. M a j l á t h si P. M i h á l y.

De cuestoru e alesu L. K o v á c s. Se decide a se tiea mane la 11 óre o siedintia secreta si dupa aceea un'a publica.

Mai observamu ca capii celoru trei partile din diet'a Ungariei, Fr. D e á k, Kol. T i s z a si Dan. I r á n y i, suntu de asta data toti in a 9-a sectiune.

Incheerea siedintiei la 3 óre.

In 20 Maiu tienú cas'a deputatiloru 3 siedintie. In siedinti'a publica deschisa dupa 12 óre indrépta D. I r á n y i o interpelatiune cátra mini-

steriulu intregu: Foile vienesse adusera de curendu scirea, ca presedintele ministeriulu austriacu conte H o h e n v a r t a dechiaratu in comitetulu const. alu senatulu imp., ca regimulu austriacu n'aru sprigini alipirea Dalmatiei la Ungari'a chiaru si in casu cându Dalmati'a o aru dorí. Vorbitorulu intréba deci déca ministerulu are cunoscintia oficiala despre amintit'a espressione a presiedintelui minist: cislaitanu si ca ce are de cugetu a face in atari impregiurári?

Dupa ce ministrulu de comunicatiune raspunde la o interpelatiune a lui A. F o r g á c h — se suscep alegerile pentru delegatiuni, comitetulu financiau, drumulu de feru si de imunitate. Avemu a inregistrá ca si in cas'a magnatiloru in siedinti'a din 19 l. c. se facura alegerile pentru delegatiuni etc. ceea ce a fostu obiectulu celu mai interesantu din acea siedintia.

In cele ce urmédia presentámu publiculu unu actu importantu alu comitetulu Asociatiunei nóstre, cáruia i dorimu totu succesulu cu atátu mai vertosu cu cátu este impreunata cu greutáti mari efeptuarea lui.

Apelu

cátra toti Românii si toti alti iubitori de progresu.

Unu poporu póte atátu, pre cátu scia, fiindu-ca sciinti'a e putere.

Unu poporu e liberu numai pre-cátu este de cultu, cáci cultur'a e libertate.

Unu poporu este fericitu numai in cátu e de luminatu, fiindu-ca calea adeveratei fericiri numai la lumin'a sciintiei se vede.

Libertatea, fericirea si glori'a suntu asiá-dara frupte, cari numai in pomulu sciintiei crescu.

De aceea, dupa dis'a unui mare barbatu alu nostru „Natiunea cea luminata sbóra la pamentulu promisiunei, unde curge lapte si miere, iéra cea intunecata remáne indreptu retacindu si cadiendu pre cale.”

Sórtea trista, in care a decadiutu si pre care a suferit'o natiunea romána in decursulu atátoru seculi, datéza dela apunerea sórelui sciintiei din orisonulu ei, si in mare parte ea va mai durá, pâna cându ne vomu reconstrui deplinu intregu edificiulu culturai nóstre nationali.

Aici, la acésta edificare are a se concentra, acum mai multu cá ori-cándu, intreg'a activitate a natiunei in totalu si particularu; aici avemu d'a conlucrá cu totii in concordia fratiéseca, cu energia si constantia, déca nu vremu a abdico dela drep-tulu nostru: de a fi.

Cestiunea invetiamentulu, cá a primulu factoru de cultura, este asiá dara o cestiune de vietia pentru natiunea romána.

S'a lucratu ce e dreptu si la noi, mai vertosu in tempurile mai nóue, cu neobosintia si cu multu zelu la infintierea scóloru. Dara oper'a nu e

FOISIÓRA.

Cuventu funebru

rostitu la inmormentarea judelui curiei regio

Ioane cav. Aldulianu,

in 9/21 Maiu 1871 de Dr. Nicolau Popu in Zernesci.

Jalniciascultatori!

Cu vocea tremurante, cu ochii innecati in lacrimi apucu astadi cuventulu, pentru cá sa deplángu perderea unui dintre cei dintâi barbati ai natiunei nóstre. Cu vocea tremurante, dicu, ca-ce facia cu insemnatatea si rolulu, ce l'a jueatu acestu barbatu, me simtu prea teneru, cá tocmái eu in ór'a acést'a funesta sa vorbescu de meritele lui; cu ochii innecati in lacrimi, fiindu ca inim'a mea e invinsa de simtieminte dureróse, cându privescu la doliulu universalu, ce l'amu imbracatu, cându vediu intristarea adánca espresa pre fecele fie-cáru dintre jalnicii ascultatori si cându audu suspinele inabusite in giurulu acestui sicriu mutu si rece. Tóte aceste suntu destule argumente pentru perderea cea mare si nereparabila, ce ne-a casionatu aprig'a mörte, rapindu-ne din sinulu natiunei unu barbatu cá acést'a. Perderea e nereparabila, dicu, ca-ci geniurile si spi-

ritele mari suntu fii seculiloru si nu ai deciniloru séu chiaru ai aniloru, si perdeea acést'a devine mai mare, cându cugetámu, ca tocmái acea natiune perde unu geniu, care din fatalitate are mai multa lipsa de atari conducatori, care cu bratie puternice sa se lupte in contra valuriloru furtunóse, de care e amenintata nai'a nóstra nationala. — Fára de veste si pre neasteptate cá unu fulgeru din seninu ne surprinse trist'a scire, ca unulu din fii cei mai demni ai natiunei nóstre, unulu din luptatorii cei mai circumspecti pentru drepturile nóstre politice s'a smulsu in midiloculu activitatiei sele din rondulu celoru vii, ca cavalerulu A l d u l i a n u, prin tr'o mörte repentina a incetatu de a mai trai, lasându si natiunea, pentru care a lucratu neincetatu, lasându-si famili'a, pentru care s'a ingrigitu cu o caldura rara, lasându-si amicii si conosciuti, cára cari s'a purtat cu o sinceritate eosemplaria, — lasându-i dicu pre toti acést'a in celu mai profundu doliu. —

Cavalerulu Ioane A l d u l i a n u s'a nascutu la 1821. Tatalu-seu din Branu de origine erá preotu in Moeciu de Josu. In etate abiá de 2 ani, remase orfanu de amendoi parintii, si adusu de rudeni la Zernesci; se interesá mai multu de creșterea miculu orfanu unchiulu seu Baiulu, pre care 'lu avemu toti in pia memoria, si lu cunóscemu printru zelulu celu mare, cu care s'a silitu in tóta vietia

sea, cá sa faca si pre románi partasi de folosulu celu nepretiu alu luminei, adeca alu sciintiloru. Déca Baiu nu ar' avea altu meritu, fára numai acést'a, ca a crescutu pre miculu orfanu, ar' fi destulu, cá românii sa-i fia recunoscatori. Baiulu a sciutu sa sadésca in inim'a cea frageda o nesatiósa pofta de studiu si a pusu fundamentu solidu la cunoscintiele cele vaste ce le posedea cavalerulu Aldulianu, ceea ce i-a fostu cu atátu mai usioru, cu cátu acést'a erá indiestratu cu o agerime straordinaria a mintiei. Sub acésta mână binecuvéntata a fostu orfanulu pâna in etate de 13 ani, cându din óre care cause politice Baiulu a fostu silitu sa-si parasésca patri'a sea in decursu de 11 ani, ce i a petrecutu la Vien'a. Dupa aceea s'a ingrigitu de creșterea orfanulu diaconulu de atunci Baiulu, tatalu dlui parochu B a i u l e s c u, care 'lu aduse apoi la gimnasiulu catolicu dela Brasiovu, unde 'si cástiga Aldulianu iubirea profesoriloru sei si secerá laure binemeritate. Studiale filosofice le ascultá in colegiulu franciscaniloru la Fagarasiu. De aci se aplica la drepturi in Muresiu Osiorheiu unde avendu a se luptá si cu cáscigarea midilóceloru de traiu a seceratu laud'a profesoriloru sei, si la 1845 providiutu cu cele mai bune testimonia se întórse la Zernesci.

Dóue momente suntu de consideratu din pöriód'a acést'a a vietiei lui, mai inteu impregiurarea

inea nici pre departe completată. Ne trebe încă multa, foarte multa luma, ca să vedem bine calea, pre care singura putem scăpa de atâtea pericole, ce ne amenință.

Unu popor atât de numeros, cum e alu nostru in imperiulu austro-ungurescu, n'are încă nici o școală înaltă. Lăra cu școlile noastre de până aci, „amu ziditu puntea până la midilocu riului.“

E deci tempulu supremu, de a cugetă cu toată serioșitatea și la institute mai înalte de cultură, între cari o *Academia de drepturi* ne face trebuință în primă linie.

Decă trebuința acestă fu cunoscută și simțită la noi și mai înainte; decă barbații de incredere și mandatarii nației române au cerutu dela regimu în mai multe rânduri, la 1849, 1850 și 1851, pre lângă alte institute mai înalte și deschiderea unei *facultăți juridice române*: — astadi înființarea ei nu se mai pôte nici-cum amenă fără de daune nereparabile pentru nație; de atunci și până aci impregiurările, cari justifică trebuința și folosulu unui asemenea institutu — s'au însușit.

„Asociațiunea transilvană pentru literatură română și cultură poporului român“ petrunsa fiindu de aceste adevăruri, în conștiința misiunii sale de a înmulți tesaurulu intelectualu alu Românilor, de a promovă după putințele sale „cultură poporului român“, ținendu totu odata complu de opinione publică manifestată cu multa taria în obiectulu acestu-a și în dilele noastre: a imbratioșiatu și ea acea idee sublimă, și a trecut la discușiunea modulu, cum sa se faca începutulu seriosu și regulatu pentru realizarea ei.

Pentru-că asiă-dara „Academia română“ sa nu mai remana o dorință pia, ci sa devina în curendu realitate, „asociațiunea transilvană“ în adunarea sea generală ținută în opidulu Nasendu în dilele de 8—10 Augustu 1870 la punctulu protocolulu XVII. a luat cu unanimitate următoarea.

Conclușiune

despre modalitatea procurării mijloacelor necesarii spre înființarea și susținerea unei academii române de drepturi în monarchia austro-ungară.

§. 1.

„Spre înființarea și susținerea academiei române de drepturi se receră interesele dela o sumă de siese sute de mii florini în moneda austriacă, asupră cărora interese sa se pōta dispune pentru acestu institutu în fia-care anu fără de nici o împedecare. Se recere deci înainte de tote una capitalu de siese sute de mii florini în m. a. locati fructiferu și neatingiveru.

§. 2.

Sorgintiele, din care aru avé sa iésa sumă recerută, suntu:

- a) contribuirea fia-cărui român din monarchia austro-ungară;
- b) ajutoriulu statulu;
- c) contribuiriile ori-cărora altora binefacatori.

acea favorabilă ca s'a interesatu de croscherea lui unu barbatu că Batulu*) și alu doilea, că Aldulianu în anii sei de studiu, fiindu avisatu la puterile sele proprie, se sustienă și prin propriă sea diligință. Aceste două momente au contribuit, că în Aldulianu sa se formeze unu caracteru firmu și o înclinare pasionată la activitate continuă.

Cu asistelu de însușiri morale și cu o rară cualificațiune juridică pateresc Aldulianu în viața practică în flōrea juriției sale, numărându abia 24 de ani. Zernestit, loculu, în care a copilaritu, și l'a alesu elu, pentru că sa-si începă activitatea sea publică. Lasu, cu sub impregiurările nefavorabile de atunci celu mai bunu juristu român eră lipsitu de ori-ce prospectu de a face vre-o cariera, cu tote acestea s'aru fi simțitu prea fericitu, decă putea deveni aici unu simplu notariu, pentru că sa lucre celu pucinu pentru înaintarea acestei comune, acestu cotu românescu din tier'a Bârsei. Din fericirea acestă n'a potulu elu gustă atunci, cu tote nisuințele coriunei, care purtă chiaru procesu pentru acestu postu, însă fără rezultatu. Neajunsulu acestă în locu sa lu faca se despereze și a oțelitu mai tare caracterulu. Elu merse la Sabiu, studiă drepturile sasesci și se stabilă că advocatu la Brasiovu dela 46—48. În restimpulu acestă facendu elu cunoștința cu dsiōr'a Elen'a D. Siandru și o alese de consōrta și cununiă o celebră în 20 Oct. 1847.

§. 3.

Adunarea generală a „Asociațiunii transilvane pentru literatură română și cultură poporului român“ va avé:

- a) a impune fia-cărui român locuitoru în teritoriulu ei obligamentulu morallu, de a contribui după puteri spre scopulu acestă;
- b) a rugă în contielegere cu asociațiunea română din Aradu, și împreună cu acestă, pre înaltulu regimu pentru esoperarea unei sume potrivite din tesaurulu statulu pre sēm'a înființării și susținerei academiei;
- c) a recuira pre celelalte două asociațiuni sorori din Aradu și Cernautiu, că si deosele sa lucre asemenea la românii din teritoriile lor, apoi pre cea din urina, că si dens'a sa cēra ajutoriu spre scopulu acestă dela regimu;
- d) a emite unu apelu către toti iubitorii de progresu spirituellu din alte staturi, rugandu pre acestă, că sa ne vina spre ajutoriu;
- e) a impune comitetulu seu, că acelă nu numai sa execute tote aceste cu toată promtitudine, ci sa-si lucre după cum va află mai bine și mai corresponsuitoru scopulu, din tote puterile atâtu nemidilocitu, câtu și prin celelalte organe ale asociațiunii, întrebuintiandu tote mijlocele iertate, spre procurarea capitalulu recerutu.

§. 4.

Comitetulu asociațiunii române transilvane din Sabiu va avé de a primi banii daruți și îndreptati către densulu seu nemidilocitu de către daruitori, seu midilocitu prin organele celelalte ale asociațiunii, au prin comitețele numitelor asociațiuni sorori; va avé de ai cuită; de ai trece și ai face evidenti într'unu registru separat; de ai locă din luna în luna spre fructificare pre lângă siguranța necesară; de a publică din luna în luna sumele încurse dimpreună cu numele daruitorilor, și în fine, de a face aratare despre totalitatea banilor încursi spre scopulu acestă la fia-care adunare generală a asociațiunii.

§. 5.

Dupa ce se va fi procuratu capitalulu de siese sute de mii florini m. a., se va aduce la cunoscința publiculu acestă întemplantu imbuturătoare prin comitetulu asociațiunii transilvane, și numai de cătu se voru face pregătiriile necesari spre înființarea și susținerea academiei. Se voru pune adevă tote trei asociațiunile române în contielegere, și pre temeiulu acestei contielegeri, se va conchiama o adunare generală din contribuitori la unu locu anumitu, în care se va luă obiectulu acestă la desbatere, și prin majoritatea voturilor în o adunare constatatorie din două tertialități a contribuitorilor, se va fipsă tempulu, în care —, și se va alege loculu, unde aru fi de a se ridica Academia română, apoi totu asiă se voru stabili și regulile necesare spre susținerea ei. În casulu inse, cându nu s'aru adună nece două tertialități din contribuitorii adunați, voru fi îndreptati a convocă o adunare extraordinară, amintindu-se

în cariera acestă nouă și norocitu cu jun'a și frumosea sea consōrta Aldulianu eră deplinu multumit în urm'a suferințelor, cu care s'a luptatu până aci. — Onoratu de comuna Fagarasului, cu postul de notariu primariu, primi cu plăcere acestu ofertu și în 1848 trecu la Fagarasiu, unde funcționă până la venirea ungurilor. După suprimerea revoluțiunei a fostu chiamatu cu alu barbați ai nației, pentru de a fi consultați despre organizarea Ardélului. Atunci începū Alduleanu a atrage atențiunea barbaților politici asupră-si prin istețimea și prin judecată sea sanătōsa, basată pre realitate, de acea fū alesu și elu în comisiunea permanentă din Sabiu, care avea de problema organizarea judecatoriilor. Ocaziunile aceste au contribuit la formarea tactulu celui finu politicu. După ce comisiunea permanentă și a implinitu misiunea sea, s'a dōsu Alduleanu la Albă-Iuliă în calitate de asesoru la tribunalulu criminalu. Înăugurandose absolutismulu a fostu denumitu consiliariu judecialu în Brasiovu și mai terdiu presedinte la judecatoriă urbană. Aici si castigă Alduleanu prin activitatea sea neobosită, prin acurățetiă esemplaria prin capacitatea sea o reputațiune, care lu facu, că se trēca în sferă juridică de celebritate și lu promovă la postul onorificu că consiliariu la tribunalulu de apelu alu Transilvaniei.

(Va urmă.)

en ocaziunea convocării, ca nouă adunare va decide despre locu, ori din căli membrii va constă.

§. 6.

Tote conclusele aduse în causă acestă, au de a se împartasi amintitoru două asociațiuni sorori cerendu-se parerea aceloră despre ele.

Subsemnatulu comitetu vine, a-si implini prin apelu seu presentu sânt'a detorință, de a face întâiulu pasu pentru executarea concluziunei de mai susu.

„Contribuirea fia-cărui român din monarchia austro-ungară“ este sorgintea, din care asociațiunea noastră crede, ca va esi cu înlesnire capitalulu recerutu pentru fondarea și susținerea Academiei.

Asta credință a „Asociațiunii“ deriva dela marele adevăru, că națiunea, care caută ajutoriu afara de sine și nu simte puterea aceea de viață, că sa-si creeze ea tote institutiunile necesari: lipsita și neajutată va remanē în veci.

Sa nu ne scusămu cu lipsele noastre materiali. Chiaru aceste suntu astadi unu motivu principalu, de a-si contribui fia-carele dinariulu pentru ridicarea institutelor de cultură. Procurarea averiloru materiali depinde aci mai multu că ori cându dela dezvoltarea spirituellă și dela cunoștințele individulu. Apoi tocm'a institutele înalte, academiile suntu, cari prepara individulu pentru anumite specialități, cari asiă-dara, între alte folose, aru avé de a înmulți panea fiiloru nostri.

E tempulu supremu, că sa ne interesamu de lucrulu publicu, de cauzele noastre comune nu numai cu sentiulu, ci și cu fapta; e de lipsa sa lucrămu cu toti pentru interesele noastre generali, decă voim sa ne apermă interesele particulari. E o mare legatura între aceste interese; patimindu unele, suferu celelalte.

Respectulu susținerei noastre, respectulu onōrei noastre înainte prezentulu și viitorulu ne impune, astadi mai multu că ori cându, detoriă de a contribui pentru scopuri de cultură.

În casulu presentu, ori cum para cifră de 600,000 fl., pentru o nație de 3 milioane, ea este mică. Cându dorința „Asociațiunii“ noastre, de a contribui fia-care român, pre cătu lu ierta starea, s'aru realiză literalmente, nu numai Academia de drepturi, ci amu putea înființă în timpu scurtu tote institutele căle ne mai lipsescu.

O vointia generală, o rezoluțiune seriōsă — și totulu e facutu!

Abstragendu dela individii cu stare mai bună alu cărora numeru — multumita ceriului — nu este micu la națiunea noastră; abstragendu dela mecenatii, ce-i vomu gasi de siguru și cu asta ocaziune între fi nației: 600,000 fiorini suntu abia câte 1 fiorinu dela a 6-a parte a nației, câte 2 fiorini numai dela a 10-a parte a fiiloru nației, câte 100 fiorini numai dela 6000 individi.

Se pretioim dela toti lucrulu ori venitul unu singure dile, și vomu gasi, ca ori-cum, posedemu frumōsa avutiă natională pentru ameliorarea stărei noastre; ca sorgintea ce si-a alesu „asociațiunea“ noastră, este cea mai binecuvântată.

În convicțiune asiă dara, că necesitatea unei academii de drepturi e simțită de toti români și că spiritulu de sacrificiu vieza încă la poporulu nostru, subsemnatulu comitetu deschide prin acestă colectă prevădută la articolulu 2. a) c) și 3. a) alu concluziunei „asociațiunii transilvane“ reproducu mai susu, și-si permite a se adresă cu tote încrederea la bunulu sentiū alu tuturor Românilor și alu altor iubitori de progresu și ai rugă, să concurga toti cu denariulu lor la paladiulu culturii române, la ridicarea altarulu Temidei, la înființarea Academiei române de drepturi.

Contribuiriile se potu face la acestu comitetu în Sabiu, cum si pre la tote organele noastre din afara și numele generosiloru contribuitori se voru perpetuă într'unu registru anume, care se va conserva, că unu pretiosu monumentu pre sēm'a posterității.

Generațiunile viitoare voru binecuvântă de siguru pre cei ce în timpuri grele au pus basă edificiulu neperitoriu alu culturii lor.

Cautandu deci la spiritulu celu dezvoltatu alu tempulu nostru și considerandu supremă necesitate a unui institutu superioru, în care sa învetiamu a cunoșce drepturile și detorințele noastre nationali și patriotice: suntemu convinși, că apelu nostru va află resunetulu doritu; că fia-care barbatu alu

natiunei va sprigoli după putințele sale operă această salutară; ca totuși se voru angaja cu căldură a se face agentii ideii marelui, ce urmascesc „Asociațiunea” noastră și ca rezultatul contribuțiilor va demonstra în curând lumii, că genulul poporului nostru viețuiește, că națiunea noastră și înțelege detoriile și misiunea și ca ea n'a abdicat, de a-și eluta locul demn între celelalte națiuni culte.

Fia!

Sabiu, in 11. Maiu 1871.

Comitetului asociațiunii transilvane pentru literatură română și cultură poporului român.

Iacobu Bolog'a m. p.
Vice-Presedinte

Ioane V. Rusu m. p.
Secretariu II.

Tratatul de pace între Germania și Franța.

(Capet.)

Art. 11. După ce prin război s'au desființat contractele de comerț cu diferitele state germane, guvernul francez și german, ca bază pentru relațiile comerciale, va accepta principiiu tratatelor reciproce valabile pentru națiunile cele mai favorizate. — Sub această regulă se înțelege drepturile importului, exportului și a transportului; mai departe vamuirea, precum și admiterea și tratarea cetățenilor și agenților ambelor națiuni. — Din regulă mai sus limitată sunt excluse favorabile, ce au acordat unul din părțile tratând prin tratate de comerț încheiate cu alte state, precum cu: Anglia, Belgia, țările de Jos, Svitieră, Austria, Rusia și care se voru încheia în viitoriu. — Tratatul pentru navigație, asemenea și înțelegerea acordată pentru serviciul internațional al drumurilor de feră în privința vamei, precum și învoirea reciprocă pentru produsele de presă și de artă voru reintroduce în valoare de mai înainte. — Cu toate acestea, guvernul francez și rezervă dreptul a încasa de la naile germane și de la bunurile ei taxele de trecere și de bunuri, însă cu condițiunea că aceste taxe să nu fie mai mari decât acele ce se iau de la naile și bunurile națiunilor mai sus numite.

Art. 12. Tutorul germanilor exilați se va garanta beneficiul total și integru al bunurilor lor, ce au câștigat în Franța. Acei germani, cari au capatat autorizațiunea hotărâtă prin legile franceze de a se stabili în Franța, voru fi reasiediați în toate drepturile lor și în urmă aceluiași potu loca domiciliul pe teritoriul francez. Terminul cerut prin legile franceze spre capetarea naturalizațiunii se va considera că neîntrerupt în timpul de război pentru acele persoane, cari în timpul de siesă luni, începând de la ratificarea acestui tratat, voru să de dreptul acordat spre a se reintroduce în Franța. Timpul de la esire și până la întorcerea lor pe teritoriul francez, se va considera așa, că și cum nici n'ar fi absentat din Franța. Condițiunile de mai sus se vor aplica cu deplină reciprocitate și pentru acei supuși francezi, cari s'au așezat acum în Germania sau au dorința de a s'ade acolo.

Art. 13. Naile germane prinse, care s'au condamnat înainte de Martie 1871, se voru considera că definitiv condamnate. Acele, care până la data susă aretate n'au fostu condamnate, se voru redă împreună cu toate bunurile ei, într-o dată acele voru fi în prezent. În cazul cându redarea nailor și a bunurilor lor nu s'ar mai putea efectui, atunci valoarea lor se cotește după prețului vânzării, se va răspunde proprietarilor respectivi.

Art. 14. Fiecare din părțile contractante va preurmă teritoriul sau cu lucrările de canalizare a râului Moselle, ce suntu deja începute. Interesele comune ale părților despartite în departamentele Mourthe și Moselle se voru lichida.

Art. 15. Părțile înalte contractante se îndatorescu a aplica reciproc măsurile ce i se voru pare mai acomodate pentru binele acelor supuși ai lor, care prin evenimentele de război s'au pus în imposibilitate de a-și apăra sau conserva drepturile lor în momentele de trebuință.

Art. 16. Guvernul francez și cel german

se îndatorescu a se îngriji reciproc, că mormintele soldatilor îngropați pe unul din amândouă teritoriile să fie respectate și conservate.

Art. 17. Condițiunile laterale, asupra caror trebuia încheată o stipulațiune deosebită, în urmă acestui tratat și a tratatului preliminaru voru fi obiectul altor desbateri, ce voru urmă la Francfort.

Art. 18. Ratificațiunile tratatului prezentu, prin adunarea națională și prin siefu puterii executive a republicii franceze pe de o parte, pe alta parte prin Majestatea Sa imperatul Germaniei, se voru preschimbă la Francfort în termen de diece zile, sau încă mai înainte, dacă va fi cu putință.

Spre atestarea celor de mai sus au subsemnat amândoi plenipotenții și au pus sigilele lor.

Facut în Francfort, 10 Maiu.

Urmează încă vreo câte-va articule adiționale, relative la preluarea drumului de feră de oțel, care hotarescu în detaliu, că guvernul german va plăti suma de 325 milioane franci pentru transmiterea dreptului de proprietate a părții drumului de feră de oțel, ce se afla pe provinciile cedate. Această sumă se va scade din despăgubirea de război stipulată în art. 7.

Al treilea articol adiționalu referă despre teritoriul de lângă Belfort și sună astu-fel:

„La teritoriul oferit guvernului german în art. 1. a acestui tratat, că despăgubire pentru frontiera cerută din partea germană, se voru adăuga încă următoarele locuri: Rougemont, Leval, Petite-Fontaine, Remagny, Félon, La Chapelle-sous-Rougemont, Augeot, Varthier-Mont, La Rivière, La Grange, Reppe, Fontaine Fraiss, Fosse-magne, Cuncieres, Montreaux-Chateau, Bretagne, Chayannes-lesgrands, Chavanette și Suarce. Calea de la Girmagny, la Remiremont, care merge spre verful Alsaciei, rămâne franceză pe totu întinsul ei, și acolo, unde este afara de cantonul Girmagny, va servi ca frontieră.

Publicăm la recercare, următoarele adresate „Federatiunii”.

Brasiovu 9 Maiu 1871. (Copia.)

Onorate dle Redactoru! La vorbe Domniei tele aparute în nr. 44 alu „Federatiunii” dela 2 Maiu st. n. în fruntea foii —, eu că unul care facu parte, după cum dci „la colaborator de înfrățire cu magarii” și me numără în acei bacan-brasioveni politici, me grabescu că particularu a Ti responde, ca de cându te-ai reintors din arestul dela Vatu, prin carele te credu că ai devenit martiru nației (cărui?) esti foarte ocupat încatu n'ai timp de a cel cu atențiune mai mare corespundențelor și de a judeca lucrul în meritul sau cu sânge mai rece —, ci te grabesti a-ți areta înaltele-ti cunoștințe în murdăria de care unu jurnalistu conducătoru aru trebui să se știșcă —, voesci să treci de înțeleptu ieră pre alți sa-i califici de prosti —, nu dora cum-va ai aflatu Dta piatră înțelepciunii în V...? ori cum, afla dela mine de o cam data numai atât, ca noi n'am imbiat pre nimeni cu „brasiovenielu” nostru, fie acele cât de proste aru fi, scimă se le vindem în câtu numai din mărda putem prinde atât, în câtu în caguri extreme — se Ve ajutăm — vindie-si fiesce care marfa sea după cum voiesce, nu ne interesă, noi ne vindem marfa propria după cursul pietei și interesele locale, ieră nu în numele nației —, în urmă n'avem să damu sémă nimerui —. Afla și aceea ca noi brasiovenii scimă să stimăm pre luptătorii nației — și respectăm principiile lor adevărate romanesce —, dera nu ne închinăm Messiei d-tale, avem convingerile noastre politico-comerciale și acestor le urmăim —.

Spre spalarea tinei aruncate și în fatia mea, Ve rogu de a insira acestea — în colonele diariului „Federatiunii”, sperandu că că omu de caracteru nu-mi veti refuza —, între care remăia ala dvăstra cu tota stimă.

Ioanu Persoiu
Comerciant.

Varietăți.

*(Loteria de barbati) „Journal de Milwaukee” din Americă anunțu că la lu-

niu 1871 va avea loc un mare giftu concertu, cu „loteria de barbati” evenimentu în adevăru nepomenitu în Belle City Halle la Racine. La loteria se punu cinci juri, modele de frumuseti barbatăscă, precum și de o educațiune și inteligentia extraordinaria. Pentru acestu scopu se voru emite 50,000 de tikets, câte doi dolari. Resultatul de 100,000 de dolari se va împarti în părți egale între cei cinci juri, așa în câtu fie-care din ei să aduca câștigătoru o avere frumoasă. Loteria va avea loc astu-fel: cele 50,000 de tikets se voru pune într-o toba mare, ieră cei cinci juri într'altă. Aceste tobe se voru învărti iute în cursu de o diemate minuta. După aceea se voru prezenta două orfelime mici, dintre cari un'a va scoate unu biletu dintr'o toba, ieră cea-lalta unu june din toba a două. Numerulu biletului câștigă pre june etc. Biletele se vendu numai la dame june. Voru fi excluse toate femeile, cari au avutu mai mult de câtu doi barbati, toate femeile mai mari de 30 și mai mici de 17 ani, toate brunetele, toate femeile, cari tienu conferințe asupra drepturilor femeilor și mai cu deosebire Susan B. Anthony. Scrisorile se potu adresa către Young Ladies Relief society, Racine Wis. „Romanulu.”

Indreptare. Pentru numărul trecut compusem o îndreptare, dară s'arăta a voit că aceea sa nu se culga și sa apară. Urmările neapărării îndreptării se arata în „Hr. Ztg.” de ieri, pentru că redactorele nostru se vede de odata membru estraneu al societății Kistfaludiane. Lucrul este așa. S'a imprumutat o varietate din „Familia” în societate cu alte varietăți din aceea și foia, dară numai la a treia se pusese din care s'a luat, prin urmă s'a putut presupune ca varietatea, carea se începea cu cuvintele: „Redactorele acestei foi... etc.” privește pre redactorele „T. R.” precându ea are sa privească pre alu „Familiei” adică pre dlu Iosifu Vulcanu.

ANUNCIU.

Se afla de vândare la tipografia noastră un exemplariu de Evangelia, tipăritu totu în tipografia noastră pre harthia de calitate cea mai bună, tăiatu în aur, legatu acum de curând în catifea roșie și ornatu pre partea deasupra cu cinci icone, de pictura alăsa, ce infatisează: Invierea și pre cei patru Evangeliști, în rame de argint auritu, decorate cu arabescuri frumoase; ieră pre partea din jos cu o cruce întreita masivă și patru bumbi, cu catarami și tictieni de calitate ramelor. Prețulu acestui exemplariu este 135 fl. v. a. Se pot vedea la direcțiunea tipografiei archidieceșane gr. or. de aici.

Edictu.

De ore-ce nu s'au putut vinde la terminul 1-mu realitățile lui Mihailu Rosea de pre hotarul Selistei și anume:

1. loculu de arat „in barbosi” nr. top. 7973 de 996 stângini cuadrati 100 fl.
2. In loculu de arat „in drumulu Amnasilui” nr. top. 7193 de 1162 stângini cuadrati cu 130 fl.
3. livadi „in Mogorode” nr. top. 6099 de 170 stângini cuadrati cu 16 fl. și 4. gradina „din Saliste” nr. top. 3009 de 209 stângini cuadrati cu 140 fl. v. a., se da de scire, ca aceste realități se voru licita din nou la 3 Iunie 1871 c. n. în cancelaria comunale din Seliste, 9 ore a. d. a. și se voru da și subțu pretiu.

Sibiu 9 Maiu 1871.

I. Maximu.
comisariu de licitațiune.

Burs'a de Vien'a.

Din 19/31 Maiu 1871.

Metalicele 5%	59 30	Act. de creditu	282 70
Imprumut. nat. 5%	69 10	Argintulu	122 25
Actiile de banca	793	Galbinulu	5 88